

Sygn. akt II Ca 1723/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Nowak (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Jarosław Tyrpa SR del. Marcin Hałgas

Protokolant: protokolant sądowy J. H.

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015r. w Krakowie

na rozprawie sprawy z wniosku K. W. (poprzednio: Z.)

przy uczestnictwie G. Z.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika

od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy

w K.

z dnia 14 listopada 2015r., sygnatura akt I Ns 2867/08/K

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że kwotę „92.633,93 zł (dziewięćdziesiąt dwa tysiące sześćset trzydzieści trzy złote 93/100)” zastąpić kwotą „25.848,57 zł (dwadzieścia pięć tysięcy osiemset czterdzieści osiem złotych 57/100)” oraz wyeliminować następujący szereg cyfr określający numer rachunku bankowego „ (...)”;
- oddalić apelację wnioskodawczyni w pozostałej części i apelację uczestnika w całości.

SSR Marcin Hałgas SSO Anna Nowak SSO Jarosław Tyrpa

## UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 25 listopada 2015 roku.

Zaskarżonym postanowieniem wstępnym Sąd Rejonowy ustalił, że w skład majątku wspólnego K. Z. i G. Z., nie objętego umową podziału majątku wspólnego z dnia (...)r. wchodzi:

- (...) udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (KRS (...)) ,

- środki pieniężne w kwocie (...)zł ( (...)) zgromadzone na rachunku bankowym nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.,

- środki pieniężne w kwocie (...)zł ( (...)) zgromadzone na rachunku bankowym (...) prowadzonym przez Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

Sąd I instancji ustalił, że K. Z. i G. Z. zawarli związek małżeński w dniu (...)r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w Z.. W dniu (...)roku małżonkowie zawarli umowę majątkową małżeńską, na mocy której z dniem (...)r. ustanowili ustrój rozdzielności majątkowej. W dniu (...)r. strony zawarły umowę o podział majątku wspólnego obejmującą: nieruchomość utworzoną z niezabudowanej działki (...) o powierzchni (...)ha oraz zabudowanej działki nr (...) o powierzchni (...)ha położoną w K. obręb (...), objętą księgą wieczystą (...), udział wynoszący (...) część w niezabudowanej nieruchomości utworzonej z działki nr (...) o powierzchni (...)ha, położonej w K., obręb (...) objętej księgą wieczystą (...), niezabudowaną nieruchomość utworzoną z działki nr (...) o powierzchni (...)ha, położoną w K., objętą księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie, niezabudowaną nieruchomość utworzoną z działki nr (...) o powierzchni (...)ha położoną w K., gmina Z. objętą księgą wieczystą nr (...), udział wynoszący (...)części w niezabudowanej nieruchomości utworzonej z działki (...) o powierzchni (...)ha położonej w Z., objętej księgą wieczystą nr (...), nieruchomość położoną w K. stanowiącą lokal mieszkalny nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. o łącznej powierzchni użytkowej (...)m<sup>2</sup>, objętą księgą wieczystą nr (...), udział wynoszący (...) części w nieruchomości położonej w K. stanowiącej lokal użytkowy nr (...) położony w przyziemiu budynku nr (...) przy ul. (...) w K. objętej księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie. Strony dokonały podziału majątku wspólnego w ten sposób, że K. Z. otrzymała na wyłączną własność nieruchomość utworzoną z niezabudowanej działki nr (...) o powierzchni (...)ha oraz zabudowanej działki nr (...) o powierzchni (...)ha położoną w K., objętą księgą wieczystą nr (...) oraz udział wynoszący 1/2 część w niezabudowanej nieruchomości utworzonej z działki (...) o powierzchni (...)ha objętej księgą wieczystą (...). G. Z. otrzymał na wyłączną własność niezabudowaną nieruchomość utworzoną z działki nr (...) o powierzchni (...)ha położoną w K., gmina Z. objętą księgą wieczystą (...), udział wynoszący (...)części w niezabudowanej nieruchomości utworzonej z działki nr (...) o powierzchni (...)ha położonej w K., gmina Z. objętej księgą wieczystą (...), niezabudowaną nieruchomość utworzoną z działki (...) o powierzchni (...)ha położoną w K., objętą księgą wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa- Podgórze w Krakowie, nieruchomość położoną w K. stanowiącą lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. objętą księgą wieczystą nr (...) oraz udział wynoszący (...) części w nieruchomości położonej w K. stanowiącej lokal użytkowy nr (...) – garaż wielostanowiskowy położony we przyziemiu budynku nr (...) przy ul. (...) w K. objętej księgą wieczystą (...) wraz z uprawnieniem do wyłącznego użytkowania miejsca postojowego nr (...)o pow.(...)m<sup>2</sup>. W pkt VII w/w umowy strony oświadczyły, że w związku z zawarciem niniejszej umowy nie dochodzi między nimi do żadnych spłat i dopłat, ani innych rozliczeń finansowych oraz, że nie będą wobec siebie występować z jakimikolwiek roszczeniami z tego tytułu w przyszłości. Strony nie informowały notariusza sporządzającego akt czy poza składnikami majątkowymi objętymi umową w skład majątku wspólnego stron wchodzi inne składniki majątkowe. Dnia (...)r. strony zawarły umowę sprzedaży, której przedmiotem była nieruchomość położna w R. utworzona z działki (...) darowana im przez rodziców wnioskodawczyni w dniu (...)r. Cena sprzedaży w kwocie (...)zł została wpłacona przez kupującą spółdzielnię na rachunek bankowy uczestnika o numerze (...), natomiast kwota (...)zł została przekazana przez stronę kupującą stronie sprzedającej. Z ceny sprzedaży nieruchomości strony przekazały rodzicom wnioskodawczyni kwotę (...)zł, z czego kwotę (...)zł uczestnik przekazał w drodze przelewu na rachunek bankowy wnioskodawczyni, a kwotę (...)zł uczestnik przekazał rodzicom wnioskodawczyni w gotówce. Stan depozytów prowadzonych na rzecz G. Z. w Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na dzień (...)r. wynosił(...)zł. Stan oszczędności na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną którego posiadaczem był uczestnik wynosił (...)zł według stanu na dzień(...)r., natomiast według stanu na dzień na dzień (...)r. wynosił (...)zł. W dniu (...)r. uczestnik wypłacił z rachunku bankowego nr (...), prowadzonego przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną kwotę (...)zł. W dniu (...)r. uczestnik wypłacił z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego przez Bank (...) kwotę (...)zł. W dniu (...)r. uczestnik wypłacił z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego przez (...) Spółkę Akcyjną (...) w K. kwotę (...)zł, natomiast w dniu (...)r. wypłacił z tego rachunku kwotę (...)zł. W dniu (...)r. uczestnik przekazał z rachunku nr (...) prowadzonego przez (...) Spółkę Akcyjną (...) w

K. na rachunek bankowy wnioskodawczyni nr (...) kwotę (...)zł. W trakcie trwania wspólności majątkowej stron G. Z. objął (...) udziałów w spółce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., z których (...) zostało pokrytych gotówką w kwocie (...)zł, a (...) udziałów zostało pokrytych aportem rzeczowym o wartości (...)zł. G. Z. jest właścicielem (...) udziałów w spółce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., które zostały nabyte w dniu (...)r. za kwotę (...)zł.

G. Z. w dniu (...)r. objął (...) udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej została wykreślona z Rejestru Przedsiębiorców w dniu (...)r. Wykreślenie z KRS stało się prawomocne z dniem (...)r. W (...) r. uczestnik osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...)zł. W (...) uczestnik osiągnął dochód z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości (...)zł. Natomiast w (...)r. uczestnik osiągnął dochód z wynagrodzenia ze stosunku służbowego w kwocie (...)zł, a z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie (...)zł. W (...)r. uczestnik osiągnął dochody w łącznej wysokości (...)zł, w tym z wynagrodzenia ze stosunku służbowego – (...)zł, z pozarolniczej działalności gospodarczej – (...)zł, z najmu lub dzierżawy – (...)zł. W (...)r. uczestnik osiągnął dochody w łącznej wysokości (...)zł, w tym z wynagrodzenia ze stosunku służbowego – (...)zł, z pozarolniczej działalności gospodarczej – (...)zł, z najmu lub dzierżawy – (...)zł, z innych – (...)zł. W (...)r. uczestnik uzyskał przychód w wysokości (...)zł z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy. W (...) r. uczestnik osiągnął dochód w wysokości (...)zł z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej oraz w wysokości (...)zł z tytułu należności ze stosunku służbowego. W (...) t. uczestnik uzyskał przychód w wysokości (...)zł z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w (...) r. wypłaciła G. Z. dywidendę w wysokości (...)zł netto za (...) r. W dniu (...)r. G. Z. nabył samochód osobowy marki V. (...) za kwotę (...)zł. Samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) X stanowi własność (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. W dniu 16 listopada 2007 r. G. Z. nabył prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni (...)ha położonej w K., objętej księgą wieczystą nr (...).

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd I instancji ustalił na podstawie dokumentów urzędowych znajdujących się w aktach sprawy. Wiarygodne zdaniem sądu były dane wynikające z tych dokumentów, bowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a nadto nie ujawniły się inne okoliczności, które by te wiarygodność podważyły. Ponadto Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zeznań świadków W. K., G. W., W. W. oraz zeznań wnioskodawczyni K. Z., które ocenił jako wiarygodne. Sąd dał wiarę wnioskodawczyni co do przedmiotu umownego podziału majątku stron. Zauważyć należy, iż umowy podziału majątku nie obejmował wszystkich składników majątku wspólnego. W takich warunkach obie strony zgodnie oświadczyły, iż w związku z zawarciem umowy nie dochodzi między nimi do żadnych spłat i dopłat, ani innych rozliczeń finansowych oraz, że nie będą wobec siebie występować z jakimikolwiek roszczeniami z tego tytułu w przyszłości. Jak wynika z zeznań W. K. będącego notariuszem, przed którym K. Z. i G. Z. zawarli rzeczony kontrakt, strony nie informowały go przy przedmiotowej umowie obejmowała cały majątek wspólny stron, czy tylko jego część. W tym zakresie zeznania W. K. potwierdzały w całości wersję prezentowaną przez K. Z., która kategorycznie i konsekwentnie podnosiła, że umową podziału majątku nie były objęte wszystkie składniki majątku wspólnego stron i oświadczenie zawarte w pkt VII umowy, że nie będzie występować z jakimikolwiek roszczeniami z tego tytułu w przyszłości dotyczyło jedynie składników majątkowych objętych tą umową. Na ocenę w tym zakresie wpływa również fakt, że umową tą nie były objęte udziały w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością oraz środki pieniężne zgromadzone na kontach bankowych w Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., które stanowiły w owym czasie składnik majątku wspólnego stron, przedstawiający znaczną wartość. Nie jest zatem logiczne, zdaniem Sądu, aby wnioskodawczyni zachowała tak dalece idącą nieostrożność w ramach treści oświadczeń składanych przed notariuszem i nie zadbała o stosowną ochronę własnych interesów. Sąd odmówił wiary zeznaniom uczestnika, że umowny podział majątku dokonany w dniu (...)r. był podziałem całościowym, albowiem twierdzenia te stały w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, z którego wynika, że w tym czasie w skład majątku wspólnego stron wchodziły inne składniki majątkowe o znacznej wartości majątkowej nie objęte umową podziału majątku. Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom uczestnika G. Z. i świadka J. Z. w kwestii pomocy finansowej udzielonej przez matkę uczestnika w celu nabycia udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Twierdzenia te nie zostały potwierdzone innymi środkami dowodowymi. Jakkolwiek uczestnik przedłożył

dokumenty – potwierdzenie zawarcia we (...)r. i (...)r. umów darowizny, umowę sprzedaży z dnia (...)r., potwierdzenie stanu sald kont dolarowych z (...)r. i (...)r., to z dokumentów tych nie wynika, aby J. Z. darowała G. Z. kwotę (...)zł w celu nabycia udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Natomiast z oświadczenia z dnia (...)r. wynika jedynie, że G. Z. pokwitował otrzymanie kwoty (...)zł. Oświadczenie to jest dokumentem prywatnym. W myśl art. 245 kpc dokument prywatny stanowi zaś jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z przepisu tego wynika domniemanie, że oświadczenie (woli lub wiedzy) zawarte w dokumencie prywatnym pochodzi od osoby, która ten dokument podpisała. Wobec zakwestionowania mocy materialnej tego dokumentu przez wnioskodawczynię, obowiązkiem uczestnika było wykazanie dokonanej darowizny i jej wysokości. Złożenie przez uczestnika oświadczenia, nie posiadającego mocy dowodowej dokumentu urzędowego, nie pozwalało na uznanie jego twierdzeń za udowodnione. W ocenie Sądu, gdyby rzeczywiście matka uczestnika zamierzała czynić darowiznę na jego rzecz, to z pewnością nie było przeszkód, aby czynność ta została dokonana w formie pisemnej. Matka uczestnika nie złożyła też żadnego oświadczenia na piśmie co charakteru przekazywanych środków pieniężnych. Darowizna nie została zgłoszona do Urzędu Skarbowego. Brak zatem obiektywnych dowodów potwierdzających, że matka uczestnika przekazała środki pieniężne do majątku osobistego syna. Ponadto nawet gdyby uznać, że rzeczywiście pieniądze na ten cel uczestnik otrzymał od matki, to za niewiarygodne uznać należało twierdzenia świadka J. Z. o tym, że pieniądze te stanowiły darowiznę dokonywaną wyłącznie na jego rzecz, a nie na rzecz uczestnika i jego żony, albowiem zasadą w polskim społeczeństwie jest, że pomoc finansowa świadczona przez rodziców dzieciom pozostającym w związku małżeńskim ma na celu wsparcie małżeństwa jako całości, a nie tylko jednego z małżonków, zwłaszcza gdy małżeństwo funkcjonuje prawidłowo, a w ocenie sądu sytuacja taka miała wówczas miejsce w rozpoznawanej sprawie.

W tych okolicznościach faktycznych stosownie do treści 685 k.p.c. w zw. z art. 46 k.r.o. sąd wydał postanowienie wstępne dotyczące kwestii spornej, tj. składu majątku wspólnego stron.

Zgodnie z art. 31 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Wspólność majątkowa co do zasady ustaje z chwilą ustania małżeństwa, w szczególności z chwilą uprawomocnienia się wyroku rozwiązującego małżeństwo przez rozwód. Jednakże małżonkowie mogą jeszcze w czasie trwania małżeństwa przez umowę zawartą w formie aktu notarialnego wspólność ustawową rozszerzyć, ograniczyć albo ustanowić rozdzielność majątkową (art. 47 § 1 k.r.o.). Wówczas w razie ustania wspólności, udziały małżonków są równe, chyba że umowa małżeńska stanowi inaczej (art. 50 1 k.r.o.). W sprawach nienormowanych kodeksem rodzinnym i opiekuńczym, od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (art. 46 k.r.o.). Te zaś odsyłają odpowiednio do stosowania przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 1035 k.c.). Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż wspólność ustawowa trwała pomiędzy K. Z. a G. Z. od momentu zawarcia małżeństwa w dniu (...)roku do dnia zawarcia umowy ustanawiającej pomiędzy wymienionymi rozdzielność majątkową, a więc do dnia (...)roku. Na ten właśnie moment podlegał badaniu stan majątku stron. Sporna była w niniejszym postępowaniu kwestia charakteru umowy podziału majątku wspólnego z dnia 21 listopada 2007 r. Uczestnik domagał się bowiem oddalenia wniosku o podział majątku, wskazując że z oświadczenia zawartego w pkt VII umowy podziału wynika, że umowny podział majątku był podziałem całościowym, obejmującym wszelkie rozliczenia małżonków. Uczestnik podniósł, że wnioskodawczyni wskazanym oświadczeniem zrzekła się roszczeń, a analiza pkt VII aktu wskazuje, że zrzeczenie wyklucza zgłaszanie roszczenia o podział majątku wspólnego, który przestał istnieć. Wskazał, że zgodnie z art. 65 Kodeksu cywilnego, przy wykładni oświadczeń woli należy brać pod uwagę zgodny zamiar stron i cel kontraktu, a w razie wątpliwości także okoliczności, w których oświadczenie zostało złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Ustalenie treści oświadczenia woli należy do ustaleń faktycznych. Wskazał, że przepisy kodeksu cywilnego oraz kodeksu postępowania cywilnego, poza dopuszczeniem samej możliwości dokonania umownego podziału majątku wspólnego, w żaden sposób nie regulują tej kwestii. Tym samym ten sposób podziału majątku wspólnego został pozostawiony autonomii małżonków (byłych małżonków), którzy mogą – z zastrzeżeniem ograniczeń ustawowych – uregulować likwidację istniejącej pomiędzy nimi współwłasności w sposób dowolny. Nie

ulega wątpliwości, że strony mogą dokonać umownego podziału ich majątku wspólnego w sposób im odpowiadający. Sposób ten nie może jednak uchylać bezwzględnie obowiązującym przepisom prawa ( art. 58 § 1 k.c.) ani zasadom współżycia społecznego ( art. 58 § 2 k.c.). Zgodnie z art. 1038 § 2 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o. umowny podział majątku wspólnego może dotyczyć całego majątku bądź zostać ograniczony jedynie do jego części. Niewątpliwie umowny podział majątku nie obejmował wszystkich składników majątku wspólnego stron. Składniki majątku wspólnego byłych małżonków nie zgłoszone do podziału lub pominięte przez Sąd w prawomocnym orzeczeniu o podział nie przestają być majątkiem wspólnym; mogą przeto zostać podzielone w drodze umowy lub orzeczenia sądowego (podział uzupełniający) ( tak SN w postanowieniu z dnia 14 lipca 1983 r. IV CR 282/83). Wprawdzie w pkt VII umowy podziału majątku wspólnego strony oświadczyły, że w związku z zawarciem niniejszej umowy nie dochodzi między nimi do żadnych spłat i dopłat ani innych rozliczeń finansowych oraz, że nie będą wobec siebie występować z jakimikolwiek roszczeniami z tego tytułu w przyszłości, jednakże postanowienia zawarte w pkt VII umowy odniesione zostały do przedmiotu umowy, to jest wskazanych w umowie nieruchomości. Nie można było dokonać w omawianym wypadku wykładni, "że zrzeczenie wyklucza zgłaszanie roszczenia o podział majątku wspólnego, który przestał istnieć", skoro z pkt II umowy wynikało, że umownym podziałem objęte są jedynie wymienione w umowie nieruchomości. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, jeżeli okaże się że umowa o podział majątku lub prawomocne postanowienie o podziale majątku wspólnego nie objęło wszystkich istotnych składników majątku wspólnego, każde z byłych małżonków może wystąpić w odrębnym postępowaniu o przeprowadzenie podziału co do składników, które nie zostały uwzględnione w podziale (vide : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1986 r., III CZP 47/86, OSNC 1987/8/114, orzeczenie Sądu Najwyższego z 14 lipca 1983 r., IV RC 282/83, Lex Polonica nr 315552). Dopuszczalność przeprowadzenia podziału uzupełniającego wynika również z art. 1038 k.c. w zw., z art. 46 krio.

Mając zatem na względzie powyższe rozważania, Sąd uznał, iż wnioskodawczyni przysługiwało uprawnienie do złożenia wniosku o dokonanie uzupełniającego podziału majątku wspólnego i dochodzenia w niniejszym postępowaniu rozliczeń z tego tytułu.

Powołując się na treść art. 31 k.r.o. i domniemanie przynależności danego składnika majątkowego do majątku wspólnego. Zgodnie z art. 31 § 1 kro z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa), obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny); przedmioty nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków; § 2 tego artykułu stanowi nadto, że do majątku wspólnego należą w szczególności: 1) pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, 2) dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, 3) środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, 4) kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), przy czym pkt 4 wszedł w życie z dniem 01.05.2011 r. i w związku z tym nie ma zastosowania w sprawie niniejszej.

W tym miejscu należy przypomnieć, że przedmiot podziału stanowi majątek istniejący w dacie dokonywania podziału. Oznacza to, że podziałem objęte są składniki majątku wspólnego należące do niego w dacie ustania wspólności, faktycznie istniejące w chwili dokonywania działu (por. np. orzeczenie SN z dnia 27 sierpnia 1979 r., III CRN 137/79, OSNCP 1980, nr 2, poz. 33, orzeczenie SN z dnia 19 maja 1989 r., III CZP 52/89, OSNCP 1990, nr 4-5, poz. 60, orzeczenie SN z 7 kwietnia 1994 r., III CZP 41/94, (...) 1998, nr 2, s. 100). Nie uwzględnia się zatem przedmiotów, które były objęte wspólnością, ale zostały już zbyte lub zużyte. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że przedmiotem podziału mogą być jedynie przedmioty majątkowe, które były objęte wspólnością majątkową w chwili jej ustania, tj. 29.10.2007 r. i które nadal znajdują się w majątku małżonków jako objęte ich współuprawnieniem w częściach ułamkowych. Mając na uwadze powyższe rozważania - że miarodajna dla ustalenia przynależności danego prawa do majątku wspólnego jest chwila ustania wspólności i podziałem mogą być objęte wyłącznie te przedmioty, które w chwili ustania wspólności wchodziły w skład majątku wspólnego małżonków, a które nadal znajdują się w tej masie podlegającej podziałowi - Sąd uznał, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi (...) udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Ze zgromadzonego w sprawie materiału

dowodowego wynika, że udziały w tej spółce zostały nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej ze środków pochodzących z majątku wspólnego. W ocenie Sądu uczestnik nie wykazał jakoby udziały te zostały nabyte ze środków pieniężnych w kwocie (...)zł uzyskanych w drodze darowizny od jego matki. Wskazał, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi środki pieniężne znajdujące się w dniu (...)r. ( data ustania wspólności) na rachunku bankowym uczestnika w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. oraz środki pieniężne w kwocie (...)zł zgromadzone przez uczestnika w Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Powszechną praktyką jest przyjmowanie stanu środków pieniężnych znajdujących się na kontach bankowych z daty ustania wspólności. Jest to podyktowane z jednej strony zasadą, że dokonując podziału majątku wspólnego, sąd przyjmuje stan z daty ustania wspólności, a wartość z chwili orzekania, z drugiej zaś możliwością poczynienia pewnych ustaleń w tym zakresie. Data ustania wspólności nie jest bowiem sporna pomiędzy uczestnikami. Przyjmowanie stanu środków z daty ustania wspólności może jednak budzić pewne wątpliwości. Jak wskazano wyżej, w skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi wchodzi jedynie te składniki (także wierzytelności), które w chwili orzekania o podziale majątku nadal są w posiadaniu jednego lub drugiego małżonka. Trudno znaleźć wytłumaczenie dla obejmowania podziałem majątku stosunkowo niewielkiej kwoty znajdującej się w dacie zniesienia wspólności na rachunku bankowym założonym na nazwisko jednego z małżonków, w sytuacji, gdy kwota ta została następnie przez niego, jeszcze przed podziałem majątku wspólnego, wydatkowana na zwykłe, bieżące potrzeby rodziny. Z drugiej jednak strony, jeśli w dacie ustania wspólności majątkowej na tym rachunku znajdowała się kwota, którą już po ustaniu wspólności, ale przed podziałem majątku wspólnego, jeden z małżonków przeznaczył np. na spłatę własnego długu, to powyższy fakt mógłby już uzasadniać zaliczenie do majątku wspólnego środków z tego rachunku według stanu na datę ustania wspólności, a nie na datę podziału majątku wspólnego. Z tych względów należy uznać za akceptowalną praktykę przyjmowania do podziału majątku wspólnego - jako zasady - stanu środków z daty ustania wspólności, z pozostawieniem jednak byłym małżonkom szansy uwolnienia się od konieczności dzielenia się ze współmałżonkiem środkami zgromadzonymi na ten dzień poprzez wykazanie, że środki te (bądź ich część) zostały, już po ustaniu wspólności, ale przed podziałem majątku wspólnego, zużyte na zwykłe, uzasadnione potrzeby rodziny. W takiej sytuacji sąd ustali z urzędu (art. 684 k.p.c.) stan środków na datę ustania wspólności, jednak ostateczny stan środków przyjętych do podziału majątku wspólnego będzie poniekąd zależał od inicjatywy dowodowej uczestników (vide: K. Skiepmo pod red. J. Ignaczewskiego, Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków, Wydanie 1, LexisNexis, Warszawa 2013, str. 82-84).

W zakresie konieczności zbadania i ustalenia przez sąd dokonujący podziału majątku wspólnego, czy środki zgromadzone przez uczestników tego postępowania na datę ustania wspólności nadal są w ich posiadaniu w chwili dokonywania podziału ich majątku wspólnego wypowiedział się również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie V CSK 485/08, w którym wskazał, że podział majątku wspólnego obejmuje składniki majątkowe, które były elementami majątku wspólnego w chwili ustania wspólności ustawowej i które istnieją w chwili dokonywania podziału, tj. wydania orzeczenia. Przy jego dokonywaniu nie uwzględnia się tych wspólnych składników majątkowych, które w czasie trwania wspólności ustawowej lub po jej ustaniu zostały zużyte zgodnie z prawem (art. 36 - 40 k.r.o. i art. 42 k.r.o.), natomiast uwzględnia się, ale tylko w ramach rozliczeń, tj. rachunkowo, składniki majątkowe, które zostały bezprawnie zbyte, zniszczone lub roztrwonione przez jedno z małżonków. W tym wypadku przy podziale majątku wspólnego ich wartość podlega zaliczeniu na poczet udziału należnego drugiemu małżonkowi. A zatem, gdy jedno z małżonków zlikwidowało konta bankowe, na których znajdowały się znaczne środki pieniężne stanowiące przedmiot majątku wspólnego, obowiązkiem sądu jest ustalenie i ocena, czy ich wydatkowanie bez zgody drugiego małżonka nastąpiło na potrzeby rodziny lub uzasadnione potrzeby wydającego je małżonka, czy też nastąpiło ze szkodą dla drugiego współuprawnionego. W razie usprawiedliwionego wyzbycia się środki takie nie mogą być brane pod uwagę w postępowaniu o podział majątku wspólnego. W wypadku wyzbycia się nieuzasadnionego i tym samym wyrządzenia drugiemu małżonkowi szkody poszkodowanemu należy się odszkodowanie w wysokości połowy wartości wydatkowanych w sposób nieuzasadniony środków. Roszczenie z tego tytułu należy traktować analogicznie do roszczenia z tytułu zwrotu wydatków z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków (por. orzeczenie SN z dnia 18 sierpnia 1958 r., 1 CR 547/58). Jeśli więc zgromadzone na kontach bankowych uczestnika postępowania środki pieniężne stanowiły majątek wspólny, to wydatkujący je powinien przedstawić, na co je wydatkował. Tylko

zużycie przez uczestnika tych środków na potrzeby rodziny lub usprawiedliwione swe utrzymanie, np. leczenie, wypoczynek, mogłoby wyłączyć obowiązek ich rozliczenia.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, Sąd przyjął, że środki pieniężne zgromadzone przez uczestnika postępowania na kontach bankowych w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. oraz w Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wchodziły w skład majątku wspólnego oraz ustalił ich wartość na datę ustania wspólności majątkowej.

Z tym, że uwadze sądu uszło, że stan oszczędności na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną, którego posiadaczem był uczestnik na dzień na dzień (...)r. wynosił(...)zł, a nie – jak wskazano w postanowieniu wstępnym - (...)zł (stan na dzień (...)r.).

Do chwili orzekania w przedmiotowej sprawie uczestnik postępowania, pomimo świadomości ustaleń poczynionych w oparciu o dokumenty udostępnione przez instytucje finansowe, nie zgłaszał twierdzeń, iż wartości majątkowe zgromadzone na jego rachunkach bankowych (według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej) nie istnieją. Jakkolwiek uczestnik podnosił, że w ramach rozliczeń przekazał do rąk wnioskodawczynie – w (...)r. - (...)zł, w(...)r. – (...)zł, w (...)r. – (...)zł, w (...)r. – (...)zł, w (...)r. – (...)zł, to okoliczność ta nie została w żaden sposób wykazana. Na potwierdzenie tego faktu uczestnik przedłożył potwierdzenia wypłat, z których wynika jedynie, że uczestnik wypłacił z rachunku bankowego: w dniu (...)r. kwotę (...)zł, w dniu(...)r. kwotę (...)zł, w dniu (...)r. kwotę (...)zł, w dniu (...)r. kwotę (...)zł, w dniu (...)r. kwotę (...)zł, w dniu (...)r. kwotę (...)zł, w dniu (...)r. kwotę (...). Wnioskodawczynie zaprzeczyła, aby uczestnik przekazywał jej jakiegokolwiek kwoty poza kwotą (...)zł, która została zwrócona rodzicom wnioskodawczynie. W tych warunkach Sąd zaliczył środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych uczestnika do majątku wspólnego podlegającego podziałowi.

Nie ulega wątpliwości, że nabycie udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. miało miejsce w dniu (...)r., a zatem po ustaniu wspólności majątkowej między stronami. Jak już wskazano powyżej do majątku wspólnego należą przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Zatem dla wejścia do majątku wspólnego określonych składników majątkowych ma jedynie znaczenie czas nabycia praw majątkowych i nie ma przy tym znaczenia czy nabycie następuje w drodze objęcia udziałów przy utworzeniu spółki czy też w drodze objęcia nowo utworzonych udziałów przy podwyższeniu kapitału zakładowego. Inna sytuacja miałaby miejsce w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego spółki w drodze podwyższenia wartości udziałów.

Sąd uznał, że w skład majątku wspólnego nie wchodziły udziały w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, bowiem jak wyżej wskazano przedmiotem podziału mogą być jedynie te składniki majątkowe, które w chwili orzekania o podziale majątku nadal są w posiadaniu jednego lub drugiego małżonka. Nie ulega wątpliwości, że objęcie udziałów w tej spółce przez uczestnika miało miejsce w dniu (...)r., a zatem w trakcie trwania wspólności majątkowej między stronami. Jednakże ze strony internetowej Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została wykreślona z Rejestru Przedsiębiorców w dniu (...)r., a wykreślenie uprawomocniło się z dniem(...) r.

Nie było również możliwe zaliczenie do majątku wspólnego nabytej przez uczestnika nieruchomości położonej w K. stanowiącej działkę (...) objętej księgą wieczystą (...). Zakup nieruchomości został dokonany przez uczestnika już po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Zgodnie więc z zasadą wynikającą z art. 31 § 1 k.r.o., z której wynika, że wspólność majątkowa małżeńska obejmuje przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania. Skoro nieruchomość ta została nabyta w dniu (...) r., a wspólność majątkowa małżeńska ustała z dniem(...)r., to prawo własności przedmiotowej nieruchomości nie wchodzi w skład majątku wspólnego stron.

Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi samochód marki V. (...), bowiem został nabyty w dniu (...)r., a więc po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Wnioskodawczynie wskazała, że samochód ten został nabyty częściowo ze środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży samochodu marki M. (...). Kwestie te będą

przedmiotem dalszego postępowania dowodowego i w przypadku ustalenia istnienia nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestnika nakłady te będą podlegały rozliczeniu na podstawie art. 45 § 1 k.r.o.

Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego stron nie wchodzi samochód marki A. (...), bowiem z dowodu rejestracyjnego wynika, że samochód ten stanowi własność (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Wobec domniemania przynależności do majątku wspólnego przedmiotów nabytych w czasie wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich, ciężar dowodu odmiennego stanu rzeczy, czyli przynależność takich przedmiotów do majątku osobistego spoczywa na zainteresowanym tym faktem małżonku.

W niniejszej sprawie w świetle ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji podał, że nie można zaś uznać za udowodnione, aby wskazywana przez wnioskodawczynię kwota (...)zł wchodziła w skład aktywnego majątku wspólnego uczestników w chwili ustania wspólności majątkowej, a tym bardziej, aby kwota ta istniała w dacie dokonywania podziału. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że w dacie ustania wspólności majątkowej między stronami na kontach bankowych uczestnika znajdowały się środki pieniężne w kwotach (...)zł ( (...)zł według stanu na dzień (...)r.) i (...)zł. Wobec powyższego przedmiotem dalszego postępowania dowodowego będzie rozliczenie kwoty (...)zł oraz kwoty (...)wyplaconej przez uczestnika z rachunków bankowych, jak również rozliczenie dochodów uczestnika z udziałów w spółkach, z wynagrodzeń z umów o pracę oraz z uczestnictwa w radach nadzorczych w latach (...). W świetle ustalonego stanu faktycznego nie można zaś uznać za udowodnione, aby powoływane przez wnioskodawczynię środki pieniężne wchodziły w skład aktywnego majątku wspólnego uczestników w chwili ustania wspólności majątkowej, a tym bardziej, aby te środki pieniężne istniały w dacie dokonywania podziału. Sąd nie odnosił się do twierdzeń uczestnika dotyczących nakładów z jego majątku osobistego na majątek osobisty wnioskodawczynie, bowiem przedmiotem postanowienia wstępnego była jedynie kwestia ustalenia składu majątku wspólnego stron.

Uczestnik G. Z. zaskarżył postanowienie w całości zarzucając błąd ustaleniach faktycznych polegający na:

- a) przyjęciu że wnioskodawczynie nie była świadoma jakie prawa wyczerpują skład majątku wspólnego, który to błąd prowadzi do błędnego przyjęcia, a że pozostał majątek wspólny podlegający uzupełniającemu podziałowi,
- b) przyjęciu, że J. Z. nie darowała do majątku osobistego uczestnika środków przeznaczonych na objęcie udziałów w (...) spółka z o.o.

Ponadto zarzucił obrazę przepisów postępowania, a to przepisu art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez falsyfikację dowodów oferowanych przez uczestnika ( zeznań świadka J. Z., pokwitowania z dnia (...), którego prawdziwości nie zaprzeczono i innych dokumentów prywatnych, przesłuchania uczestnika) z uwagi na nie utrwalenie darowizny dokumentem urzędowym, przy równoczesnym pominięciu zasady wyrażonej w art. 33 pkt 2 k.r.o. , przyłożenie odmiennej miary do również nie utrwalonego jakimkolwiek dokumentem urzędowym rzekomego przekazania środków rodzicom wnioskodawczynie

Wskazał na naruszenie art. 65 § 2 kodeksu cywilnego poprzez błędne zastosowanie i błędne uznanie, że treść umowy o podział majątku nie była w stanie się stron w umowach całościowego podziału majątku wspólnego oraz że całość porozumienie stron nie prowadziła do podziału i wyczerpującego całość majątku wspólnego

W konsekwencji wnosił o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów za obie instancje.

Wnioskodawczynie zaskarżyła postanowienie w części dotyczącej nie uwzględnienia pozostałych składników majątku wspólnego, nie objętych umową podział majątku wspólnego (...)r. i zarzuciła:

- 1) nieustalenie wartości umorzonych udziałów spółki (...) spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej wskutek wykreślenia tej spółki z rejestru przedsiębiorców w dniu (...)roku, która to wartość określa wartość wierzytelności pieniężnej jako surogatu składnika majątku wspólnego po jego likwidacji



2) nierozpatrzenie dowodu co do ustalenia wartości udziałów spółki (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w poprzez zarządzenie nowej opinii biegłego lub uzupełniającej opinii - wniosek dowody wnioskodawczyni w piśmie z dnia (...)roku

3) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

a) przyjęcie że w skład majątku wspólnego wchodzi środki pieniężne w kwocie (...)zł zgromadzone na rachunku bankowym nr (...) w banku (...) SA z siedzibą w W. gdy tymczasem z pisma tego banku z dnia (...)roku - karta (...) wynika, że stan depozytów prowadzony na rzecz uczestnika na dzień (...)wynosił (...)zł, co oznacza że kwota ta może być objęta różnymi rachunkami bankowymi, a nie tylko rachunkiem bankowy wskazany przez sąd w zaskarżonym postanowieniu wstępnym. Wskazując, że przedstawione zarzuty apelacji nie dotyczą źródła środków pieniężnych ani wysokości tych środków. Przyjęta przez sąd orzekający treść postanowienia wstępnego może to błędnie sugerować środki tylko na wskazanym rachunku bankowym, czego nie potwierdziła oświadczenie bankowe,

b) nieuwzględnienie że w skład majątku wspólnego wchodzi wierzytelność pieniężna z tytułu umorzenia (...)udziałów Spółki (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej,

4) naruszenie prawa materialnego, a to art. 31 kodeksu rodzinnego opiekuńczego w związku z art. 364 i 366 ustawy z dnia (...)roku Prawo o upadłościowe i naprawcze oraz art. 289 kodeksu spółek handlowych poprzez nieuwzględnienie w ustaleniu majątku wspólnego wszystkich składników majątku i pominięcie wierzytelności pieniężnej powstaje po likwidacji udziałów spółki (...) sp. z o.o. oraz pominięcie że składnikiem majątkowym są środki pieniężne stanowiące stan depozytów prowadzonych na rzecz uczestnika w Banku (...) SA.

Wnosiła on zmianę zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej środków pieniężnych stanowiących stan depozytów prowadzonych na rzecz uczestnika na dzień (...)roku oraz ustalenie, że składnikiem majątku wspólnym jest także wierzytelność pieniężna z tytułu likwidacji (...) udziałów w (...) spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika podlegała oddaleniu, a apelacja uczestniczki częściowemu uwzględnieniu, a częściowemu oddaleniu.

Sąd Okręgowy przyjmuje za własny stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należało rozważyć kwestie związane z dopuszczalnością prowadzenia w nin. sprawie podziału majątku wspólnego. Rozważyć zatem należało, czy strony dokonały umową zawartą w formie aktu notarialnego z dnia (...)roku podziału majątku wspólnego wszystkich składników albowiem jeżeli tego nie uczyniły to -niezależnie od motywów, które nimi kierowały w zakresie nie objęcia podziałem tego majątku (brak wiedzy, brak chęci, błąd czy inne) – mogą żądać podziału uzupełniającego (tak też SN w cyt. przez Sąd I instancji postanowieniu z dnia 14 lipca 1983 roku, IV CR 282/83 oraz 28 sierpnia 1986 r., III CZP 47/86). W ocenie Sądu Okręgowego nie ma żadnych wątpliwości, że w świetle zeznań świadka W. K. (notariusza sporządzającego umowę) oraz zapisu punktu VIII aktu notarialnego nie może być żadnych wątpliwości, że strony zrzekły się rozliczeń z tytułu wierzytelności z rachunków bankowych, czy udziałów w spółce (...). Skoro wiarygodnym jest zeznanie notariusza, że o tych składnikach majątkowych nie było mowy przy sporządzaniu aktu notarialnego to zasadnym jest przyjęcie, że strony nie dokonały rozliczeń z tego tytułu.

Żeby bowiem zawrzeć umowę podziału majątku wspólnego, co do jakiegoś składnika należy wyrazić ją słownie bądź poprzez zachowanie, któremu racjonalnie oceniający człowiek jest w stanie przypisać wolę złożenia oświadczenia w znaczeniu cywilnoprawnym. W ocenie Sądu Okręgowego brak wymienia składników majątkowych w postaci środków pieniężnych i udziałów w spółce w przedmiotowym akcie notarialnym, brak wskazanie w akcie notarialnym wartości tych składników nie może – przy pozostałych ustaleniach Sądu I instancji – uzasadniać twierdzenia, że w tymże akcie doszło do podziału majątku w tej części. Także literalne brzmienie zapisu VII wskazuje Art. 289. § 1. W przypadku

upadłości spółki jej rozwiązanie następuje po zakończeniu postępowania upadłościowego, z chwilą wykreślenia z rejestru. Wniosek o wykreślenie z rejestru składa syndyk.

§ 2. Spółka nie ulega rozwiązaniu w przypadku, gdy postępowanie kończy się układem lub zostaje z innych przyczyn uchylone lub umorzone.

na to, że zastrzeżenie o niedochodzeniu roszczeń i dokonaniu rozliczeń dotyczy tylko składników majątkowych wymienionych w umowie.

Apelujący nie powoływał się na zawarcie innej umowy - ustnej czy pisemnej - w zakresie udziałów w spółce (...) i środków na rachunkach bankowych, a zatem należało przyjąć, że strony nie objęły oświadczeniami o podziale majątku wspólnego tychże składników.

Z tych przyczyn zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących świadomości wnioskodawczyni przy zawarciu umowy aktu notarialnego z (...) roku oraz naruszenia art. 65 k.c. są niezasadne. Nie ma przy tym potrzeby przytaczania ponownie argumentacji Sądu I instancji albowiem Sąd Okręgowy - z uzupełnieniami jak wyżej - przyjmuje za własną.

Sam fakt, że wnioskodawczyni nie żądała przy akcie notarialnym podziału majątku w zakresie uzyskanej ceny sprzedaży nie może prowadzić – jak chce apelujący - do jednoznacznego wniosku, że wnioskodawczyni w akcie notarialnym zrzekła się podziału tej kwoty. Same okoliczności przytoczone przez apelującego, a mianowicie fakt, że strony bądź uzgodniły sposób rozdysponowania tej kwoty bądź, że uczestnik wykonywał tylko wcześniejsze ustalenia z rodziną wnioskodawczyni i wnioskodawczynią. Innych konkretnych zarzutów dotyczących oceny składanych oświadczeń woli i stanów faktycznych apelujący nie podnosi, a zatem jeszcze raz bowiem godzi się przypomnieć, że przedmiotowe składniki majątku wymienione w postanowieniu wstępnym, nie były objęte żadną umową w tym umową zawartą w formie aktu notarialnego. Sąd I instancji ustalił treść oświadczeń woli i dokonał ich wykładni, a Sąd Okręgowy podziela to stanowisko.

Druga część zarzutów obejmujących kwestię związane z oceną dowodów i ustaleniem, że udziały w spółce (...) sp. z o.o. weszły w skład majątku wspólnego stron. Skarżący uczestnik kwestionuje ocenę dowodów, co odpowiada zarzutowi obrazy prawa procesowego, a w szczególności art. 233 k.p.c. W realiach niniejszej sprawy również powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji w pełni sprostał wszystkim ciężącym na nim powinnościom, a kwestionowanie dokonanej przez Sąd oceny dowodów przez skarżących polega jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla skarżących ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżących oceny materiału dowodowego. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia powyższego wymaga wykazania, iż Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Nie jest zaś wystarczające tylko przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie. Prawidłowe postawienie zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać więc tylko na przedstawieniu własnej, korzystnej dla skarżącego wersji zdarzeń, opartej na własnej ocenie dowodów. Konieczne jest bowiem, przy posłużeniu się argumentami wyłącznie jurydycznymi wykazywanie, że określone w art. 233 § 1 k.p.c. kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów zostały naruszone, co miało wpływ na wynik sprawy albo, że sąd pominął istotne dla sprawy dowody przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy (por. orzeczenia SN z dnia 16 grudnia 2005 roku, III CK 314/05, LEX nr 172176; z dnia 18 czerwca 2004 roku, II CK 369/03, LEX nr 174131; z dnia 15 kwietnia 2004 roku, IV CK 274/03, LEX nr 164852; z dnia 25 listopada 2003 roku, II CK 293/02, LEX nr 151622). Mając powyższe na uwadze ocena dowodów przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby apelujący wykazał, że zawiera ona błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności lub jest niepełna. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Nie jest więc wystarczającym uzasadnieniem zarzutu naruszenia normy art. 233 § 1 k.p.c.

przedstawienie przez stronę skarżącą własnej oceny dowodów i wyrażenie dezaprobaty dla oceny prezentowanej przez Sąd pierwszej instancji.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnej i prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego dotyczącego źródeł finansowania w zakresie nabycia udziałów w spółce (...) sp. z o.o. . W pierwszej kolejności należy wskazać, że w zeznaniach uczestnika i jego matki J. Z. brak jest jednoznacznej i konkretnej odpowiedzi na fakt z jakich źródeł rodzice wnioskodawcy posiadali kwotę (...) tys. złotych i z jakich przyczyn darowali je w (...) roku tylko na rzecz uczestnika.

Oceniając zeznania J. Z. wskazać należy, że nie stanowiły one podstawy ustaleń albowiem pozbawionym logiki i sprzecznym z doświadczeniem życiowym jest twierdzenie najpierw, że uczestnik przychodził z żoną i dziećmi i dzielił się problemami finansowymi, co wskazuje na otwartość w stosunkach rodzinnych, a następnie stwierdzenie, że pieniądze w znacznej kwocie tj. (...) tys. zł. zostały darowane w tajemnicy przed wszystkimi członkami tej rodziny. Niewiarygodne są też te zeznania z tegoż powodu, że świadek nie potrafi podać żadnej racjonalnej przyczyny takiego zachowania, nie wskazuje z jakich konkretnie to sprzedaży nieruchomości pochodziła ta kwota („działki sprzedawaliśmy dużo wcześniej, nie pamiętam kiedy”). Ponadto z zeznań świadka nie wiadomo jaka konkretnie kwota została przeznaczona na kapitał zakładowy albowiem zeznaje „Pieniądze na założenie spółki były chyba z likwidacji tamtej spółki i oszczędności, te (...) od męża było na spółkę”. Skoro jak wynika z umowy spółki kapitał zakładowy wynosił (...) zł, część z tego pokryła J. Z. jako udziałowiec, a część uczestnik także z pieniędzy po likwidacji poprzedniej spółki to brak jest podstaw do ustalenia, że całość udziału, czy też jakaś konkretna jego część została pokryta z pieniędzy darowanych przez ojca i to na majątek odrębny. W kontekście tych zeznań trudno także przyjąć, że stosunki rodzinne w tym czasie były takie by tego typu darowizny jak wyposażenia dziecka wskutek podziału majątku było tylko dla jednego z dwóch zgodnie żyjących małżonków.

Wskazać należy, że sam dokument nie stanowi jeszcze dowodu na fakt, że kwota (...) zł została przeznaczona na pokrycie udziałów w spółce.

Wersji uczestnika nie mogą potwierdzać wyciągi z kont bankowych w tomie IV akt albowiem pochodzą one z (...) roku i mogłyby stanowić dowód na okoliczność, o której uczestnik twierdzi ale tylko przy wykazaniu innych okoliczności świadczących logicznie o przekazaniu tejże kwoty. Pamiętać też należy o powszechnie znanym spadku ceny dolara w stosunku do złotego na przełomie lat 90 tych XIX wieku i XX wieku. W żaden sposób nie zostało wykazane, aby ta kwota była na rachunku do (...) roku (data pokwitowania) i by wówczas stanowiła równowartość(...)zł.

Sąd I instancji nie naruszył art.33 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przyjmując, że udziały w spółce stanowią majątek wspólny stron. Sąd ustalając, że udziały zostały nabyte w trakcie wspólności majątkowej małżeńskiej, a uczestnik nie wykazał, aby zostały pokryte ze środków z majątku wspólnego. Wskazać należy, że do oceny skutków tego nabycia będzie właściwy stan prawny istniejący we (...) roku (umowa założenia spółki), a więc sprzed nowelizacji kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z dnia 17 czerwca 2004 roku, która weszła w życie 20 stycznia 2005r. Zatem w świetle art. 31 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego weszły one w skład majątku wspólnego.

Odnosnie apelacji wnioskodawczyni to należy wskazać, że Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi udziały w spółce (...) spółka z o.o. albowiem przeprowadzono skutecznie upadłość likwidacyjną spółki i wykreślono ją z rejestru. Oznacza to, że spółka nie istnieje a jej majątek uległ likwidacji. Wskazane w apelacji art. 364 i 366 Prawa upadłościowego i naprawczego nie miały zastosowania do przedmiotowej spółki albowiem postępowanie upadłościowe zostało zakończone, czego skutkiem było wykreślenie spółki z rejestru. Natomiast art.364 Prawa upadłościowego i naprawczego dotyczy sytuacji, gdy postępowanie upadłościowe umorzono z przyczyn określonych w art.361 Prawa upadłościowego i naprawczego. Odnosnie naruszenie art. 289 § 1 kodeksu spółek handlowych to Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw do ustalenia takiego naruszenia a apelacja nie wyjaśnia na czym to naruszenie miałoby polegać. Zgodnie z art.298§1 ksh w przypadku upadłości spółki jej rozwiązanie następuje po zakończeniu postępowania upadłościowego, z chwilą wykreślenia z rejestru. Wniosek o wykreślenie z rejestru składa syndyk natomiast zgodnie § 2 tegoż przepisu Spółka nie ulega rozwiązaniu w przypadku, gdy postępowanie

kończy się układem lub zostaje z innych przyczyn uchylone lub umorzone. Apelująca nie wykazuje, żeby zawarto układ, postępowanie upadłościowe zostało uchylone bądź umorzone, a treść odpisu z KRS spółki wskazuje na fakt jej prawomocnego wykreślenia z rejestru przedsiębiorców.

Zupełnie odmienną kwestią jest ustalenie, czy po likwidacji spółki zostały jakieś środki pieniężne, które zostały rozdzielone między wspólników i ustalenie, czy takie środki będą rozliczane w toku podziału majątku wspólnego. Wnioskodawczyni zgłaszała na tą okoliczność dowód z opinii biegłego i rzeczą Sądu I instancji będzie kontynuowanie postępowania dowodowego w tym zakresie.

Odnosnie kwoty zgromadzonej na rachunku w (...) S.A. w W. to wobec jednoznacznego stanowiska stron, że nie kwestionują, że na rachunku znajdowała się w chwili ustania wspólności majątkowej kwota (...)zł należało postanowienie w tym zakresie zmienić.

Wobec zgodnych stanowisk stron dotyczących określenia rachunku w Banku (...) S.A. należało wyeliminować numer tego rachunku z sentencji postanowienia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c. częściowo postanowienie zmieniono, a na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c. apelację oddalono.

SSO Jarosław Tyrpa SSO Anna Nowak SSR Marcin Hałgas